

Det er hensigten, at Posttilsynet skal føre tilsyn med, at reglerne overholdes. Hvis koncessionshaveren er i tvivl om, hvorvidt et blad er omfattet af bladtilskudsordningen, overgives sagen til Posttilsynets afgørelse, der kan indbringes for trafikministeren.

Til stk. 3

Som følge af de særligt lave bladtakster, som har været praksis igennem de senere år, påføres Postvæsenet et betragteligt økonomisk tab ved bladdistribution. Med henblik på at give et mere retvisende billede af Postvæsenets drift er der fra og med finanslov 1994 etableret en tilskudsordning for Postvæsenets underskud ved bladdistribution. Tilskuddet optages som en udgift i Generaldirektoratet for P&T og en tilsvarende indtægt i Postvæsenet. Ved Postvæsenets omdannelse til Post Danmark videreføres denne tilskudsordning, således at der fra Trafikministeriet ydes et tilskud til Post Danmark svarende til det beregnede underskud ved bladbefordringen.

Ved beregningen af underskuddet ved bladdistribution medtages de direkte indtægter og omkostninger samt særbestemte kapacitetsomkostninger principielt svarende til den metode, der er anvendt ved opgørelsen af underskuddet i finansloven. Dette betyder, at opgørelsen af underskuddet baseres på den resultatopgørelse, der i regnskabsmæssig sammenhæng betegnes som dækningsbidrag II. Det forudsættes iøvrigt, at beregningerne baseres på Post Danmarks produktøkonomiregnskab, hvis principper fastsættes i det regnskabsreglement, som af ministeren fastsættes for virksomheden. Beregningerne baseres iøvrigt på, at der hvert tredje år startende med 1995 foretages en samlet beregning af et grundbeløb på grundlag af den nævnte metodik, hvorefter beregningen de efterfølgende to år baseres på en regulering af tilskuddet i forhold til mængden af blade og forbrugerprisindekset.

Endvidere fastsætter ministeren for en treårsperiode et produktivitetsudviklingskrav til bladbefordringen. Tilskuddet reduceres hvert år med dette krav.

Såfremt bladporto en årligt reguleres i en anden takt end forbrugerprisudviklingen, reguleres tilskuddet tillige med et beløb svarende til differencen i portoprovenu forstået som forskellen mellem det faktiske provenu og det provenu, som ville være opnået, hvis bladporto en havde fulgt forbrugerprisudviklingen.

Til kapitel 4

Kapitlet indeholder regler for postbefordring m.v.

Til § 15

Postvæsenets erstatningspligt for almindelige breve og pakker er hidtil fastlagt i postloven samt i bekendtgørelsen om benyttelse af Postvæsenet.

Postvæsenet yder efter den gældende postlov ikke erstatning ved forsinkelse eller bortkomst af almindelige brevforsendelser. For almindelige pakker er der fastlagt visse begrænsninger med hensyn til erstatningens størrelse ved bortkomst eller indholdsbeskadigelse, og der ydes ikke erstatning i tilfælde af forsinkelse.

Baggrunden for disse begrænsninger i Postvæsenets erstatningspligt for almindelige brevforsendelser og pakker er bl.a., at disse forsendelser har karakter af masseforsendelser, der indleveres via postkasser eller som masseindleveringer. Dette gør det i praksis vanskeligt for Postvæsenet at kontrollere, hvornår skader opstår i forbindelse med håndteringen af disse forsendelser, og gør det dermed også vanskeligt at minimere risikoen herfor.

Bestemmelsen giver koncessionshaveren mulighed for – inden for regler, som fastlægges af ministeren – i de generelle forretningsbetingelser for de respektive postale tjenesteydelser, der er underlagt beforderingspligt, at fastsætte bindende begrænsninger i erstatningspligten. Der vil fortsat være mulighed for – mod forhøjet betaling – at sende breve og pakker med særlig garanti mod bortkomst, forsinkelse m.v. med deraf følgende krav på erstatning.

For rene konkurrenceprodukter vil de nødvendige begrænsninger i Post Danmarks erstatningspligt blive fastlagt i forretningsvilkår, som forpligter kunderne efter almindelige aftaleretlige regler.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til § 22 i den gældende postlov.

Til § 17

Bestemmelsen sigter på en videreførelse af den hidtidige regulering af forholdene vedrørende opstilling af husbrevkasser.

Bestemmelserne om opstilling af husbrevkasser blev indsat i postloven ved lov nr. 131 af 31. marts 1971. Formålet var at opnå besparelser i omdelings-tjenesten. Det fremgik af bemærkningerne til lovfor-slaget, at dette kun vedrørte nybyggeri.

Ved lov nr. 51 af 9. februar 1983 blev bestemmelserne ændret, så reglen om opstilling af husbrevkasser ved det enkelte fritidshus kom til at gælde for alle fritidshuse, uanset opførelsestidspunkt.